

HAROWAĆ (5) *vb impf*

harować (4), **horować** (1); harować *RejZwierc* (3), *BielSjem*; horować *KlonWor*.

Oba a jasne; teksty nie oznaczają ó; drugie o prawdopodobnie jasne (tak w -ować).

inf harować (2). $\diamond$ *praes 3 pl* harują (1). $\diamond$ *praet 2 sg m -s* horował (1). $\diamond$ *imp 2 sg* haruj (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. Przygotowywać, zaprawiać do zawodów (o koniu) (4) :

harować co (1): *iefli widzisz około tego nędznego świeckiego zawodu iako sie ludzie pilnie ftharía/ iako szkapy haruia/ iako ie po krefu wodzą/ dziwnie stroią. RejZwierc 129v.*

W przen [kogo, co] (3) :

harować czym (2): *á wodz go [ciało swoje] wftawicznie po krefu vkázuiącz mu drogę kędy bieżć ma/ á przypáthruy mu wędzidlá pilno/ ábyć z drogi nie zbyegáło. A czymże go hárować małz? RejZwierc 130. Cf harować co czym.*

harować co czym (1): *Nie fpi rádzcć/ á bierz przykład od tych świeckich zawodnikow/ háruy thą tępą á leniwą szkápą to ofpáte [...] ciało fwoie RejZwierc 130.*

W porównaniu (1): *Iako koniá k zawodu hárować pánienki/ By ku prędkiey posłudze miály żywot ćienki. BielSjem 21.*

2. Pędzić kogo do pracy, zmuszać do wysiłku, ćwiczyć; orać kimś; (de)fatigare, (de)lassare Cn (1) :
[pan] Pożyczyłci go [konía] ná dzień; tyś dwa dni horował/ Choćias go zá pieniądze ná dzień árendował KlonWor 4.

Synonim: 1. ćwiczyć.

Cf HAROWAN, [HAROWANIE]